

MŰVÉSZEK SZEGEDEN

GÓTH SÁNDOR.

Régi, nagyon régi ismerőse Szegeden mindenkinek, aki művészeivel nemcsak félvállról törődik. Aki szereti a színházat, a kultúrát, a könyveket és a homéri kacajt. Aki szereti a színpadon az újat, az eredetit, az ötletet, az esprit-t. Aki szereti a művész-komédiást. És Góth Sándor is szívesen jön ide pesti ragyogásai és tapsai után. Szeret itt egy kicsit legénykedni, a szegényes Szeged vidéki színpadán. Szeret egy kicsit a régi barátok közé jönni. És Szegeden mindenkinek szereti Góth Sándort és Góth Sándornak is csak barátjai vannak. Régi ismerős. Kedves barát. Aki szíves tapsot érdemel szívből.

Délben, próbaközben, a sötét színpadon találkoztunk össze. Amint próbált, játszott — és vezényelte az egész színpadot. A színészeket, a zenekart, a díszletelőt, az ügyelőt. Verejtékes igazi próba után — mint este előadás — egy percre, a második és harmadik felvonás között, egy Laurens khedivét szívunk a kis kapu előtt és beszélgetünk. Így kezdi:

— Igazán nagyon szívesen jöttünk ide, igazán nagyon jól érezzük itt magunkat. Mint régen. A publikum: a régi, a meleg, a tapsos. Különböző Szegedre külön élvezet vendégszerepeltetni jönni, itt soha nincs semmi baj a hotelekkel, itt egyszerű hotelek vannak. Mint egyetlen vidéki városban sem, mint Pesten.

Most a régi kedves estékre emlékezünk és Góth Sándor mosollyal mondja:

— Itt volt régen egy eset. Egy drága kis színházi eset, amit nem lehet elfelejteni. Régen volt, ne mondjuk ki a direktor nevét, ne bántsuk szegényt. Alszik már régen. Feleségemmel voltam itt vendégszerepeltetni néhány napot. Flers és Caillavet „Papa” című vígjátékában szerepeltünk. Van egy idillikus jelenet, a felvonás egy fürdőhelyen történik. Alkonyat, este, sápadt holdfény, lombok, szóval minden, ami egy ilyen idillhez kell. És ki is hoztunk mindent, hogy minél szebben sikerüljön.

— A próbán megmondtam az ügyelőnek, hogy szerezzenek estére okvetlen egy kakukkos órát. Elő volt írva a darabban, adott jelre hatot kellett kakukkolnia. Megmondtam pontosan az ügyelőnek a végsőt és a lelkére kötöttem, hogy pontosan szóljon meg a kakuk. Az ügyelő azt mondta: „Rendben lesz kérem művész ur, tessék csak rám bízni”. Este az előadás a végső következett. Kimondtam. A gépezet, a kakuk, fölmonda a szolgálatot! Egy pillanat: aztán a kulisszák mögött egyszerre csak megszólal egy mély basszus hang és hatszor egymásután elmondja: kakuk, kakuk... Szegény kis buzgó ügyelő mellékesen basszust fújt a kórusban...

— Nem tudtam tovább játszani, hangosan el-kacagtam magam és nekidültem a falnak. A közönség megértette: velem kacagott. Ezen az estén a derék ügyelőnek volt a legnagyobb sikere...

Most ismét a régi estékről beszélünk. — Tíz-tizenkét év előtt mennyi forró estém volt Szegeden! Amikor jöttek egymásután az új Bernstein-darabok: a Tolvaj, a Baccarat. És Pierre Wolff és Verga darabjai, amikor még nőilen voltam. Feleségemmel együtt a Baccarat-ban elért nagy sikere után jöttem le először Szegedre. A pesti siker után szinte mindjárt idejöttem vele.

— Ide különben mindig szívesen jöttem, nemcsak a színházért, de hiszen itt ismerhettem meg Tömörkény Istvánt, akit régen csodáltam. És itt van Móra Ferenc és Juhász Gyula.

— Nyáron először barátaimhoz megyek, pusztára, aztán — ha sikerül valahogy pénzt összegyűjteni — Londonba szeretnék utazni, a világiállításra. Őszkor ismét munka. A Víg-színházban — már most tudom — az Éjjeli menedékhely-ben fogok játszani, aztán francia darabok következnek. És a legjobban örülök, hogy Molnár Ferenc új vígjátékában fogok játszani, az Úveg-cipőben, Darvas Lilivel együtt, régi tanítványommal.

Elfogyott a cigaretta. Az ügyelő csengője is megszólalt.

GÓTHNÉ KERTÉSZ ELLA.

A harmadik felvonásban, két jelenés között két percig beszélhettem vele. Fél szemével az interjú közben a darabra kellett figyelnie, a rendezőre, a sugóra, Góth Sándorra.

— Ugy jövök ide — kezdte — mintha hazajönnék. Három évig különböző dolgok miatt nem jöhettünk Szegedre játszani Sándorral, — úgy érzem, ez a három esztendő elveszett nekünk. Valahogy úgy érzem, hogy az a szezon, amikor nem voltunk Szegeden, nem volt teljes, egész szezon.

— Most csupa vidám, kedves dolgokban jöttünk, hogy ezekben a szomorú napokban kacagjunk egy kicsit. Szívből. A közönség is, mi is. De azért ezekben a bohóságokban is igyekeztünk megtartani a művészi nivót...

Tovább nem beszélhetett. Az ügyelő elhívta. A közérőre kellett neki bejőnie. És a másik szavával már a darabban volt.

(v. gy.)

Ünnepélyes fogadtatás, bankett az autótúra résztvevőinek tiszteletére.

Szeged, június 13. (Saját tudósítónktól.) A szombaton kezdődő Alföld—Alpesek túraút utolsó elő-készületei pénteken reggel kezdődtek meg Budán, a műegyetem udvarán. A délelőtti órákban már mintegy 15 kocsi esett át a vizsgálaton, úgy hogy biztosra vehető, hogy a benevezett 62 gépkocsi és öt oldalkosaras motorbicikli hiány nélkül jelenik meg szombaton hajnalban a starthelyen.

Szombaton reggel négy órakor a kis kategóriába tartozó autók indulnak neki először a 2000 kilométeres útnak. Utánuk egyperces időközökben a motorkerékpárok következnek, hat órakor pedig a nagy kategóriákhoz tartozó gépeket indítják el.

A verseny első napján futják le a turautba iktatott sikversenyt Kenderes és Szapárfalva között Horthy kormányzó jelenlétében. Körülbelül 9 óra tájban lesz a sikverseny, amely után a gépek folytatják Szegednek utjukat. Az első kocsik déli 1 óra tájban futnak be Szegedre, ahol ünnepélyesen fogadják őket.

Szegedről másnap, vasárnap reggel 8 órakor indulnak vissza a kocsik Budapestre, ahova az első kocsi féltizenegy óra körül érkezik. Onnan délután 3 órakor folytatják utjukat Székesfehérvár felé. A második nap célja Keszthely.

Keszthelyről a Graz—Villach—Spittal—Villach—Salzburg—Linz—St. Pölten—Maria Zell—Eisenerz—Leoben—Semmering—Wr. Neustadt utonalon keresztül a nyolcadik napon Bécsben fejezik be a versenyt a kocsik.

Szegeden a tizenöttagú rendezőbizottság napok óta permanenciában van és a péntek esti utolsó összejövetelen minden, még függőben lévő kérdést elintézték, kiosztották egymás között a szerepeket. Még délelőtt föllobogózták a város azon utvonalaival, ahol a kocsik elhaladnak, a korzón két szalag is van:

Cordatic.

Cél.

A Széchenyi-térnek ennek a részére csak jegy-lyel lehet bemenni. Egy óra után fog érkezni József főherceg, majd négy óráig szakadatlanul a versenyző autók és motorbiciklik. A beérkezés sorrendjében ezután gondosan elhelyezik az autókat, este 9 órakor pedig bankett lesz a résztvevők tiszteletére, azon József főherceg is megjelenik.

A versenyzők vasárnap reggel — ugyancsak a Széchenyi-térről — folytatják utjukat.

Balogh Károly halála.

Szeged, június 13. (Saját tudósítónktól.) Balogh Károly váratlan halála általános részvételt keltett az egész városban. Akik ismerék — és talán nem volt senki ebben a városban, aki ne ismerle volna — megdöbbenne vették tudomásul halálának híreit, amely még ma is, amikor kiterítve, csendesen, mozdulatlanul, némán fekszik Tisza Lajos-körut 21-ik szám alatti lakásán, olyan hihetetlennek, olyan valószínűtlennek hangzik. Mert Balogh Károly neve, markáns alakja, különös egyénisége annyira összeforrott a város életével, hogy ez nélküle szinte el sem képzelhető.

A városházán, amely fölött sötétben lobogtatta a szél az éjszaka fölryont gyászlobogót, pénteken délelőtt olyan volt a hangulat, mint valami szomorú halottsházban. Az elcsendesült folyosókon suttogva beszéltek mindenki és mindenki a halottáról beszél. Szépet, jót, elismerőt. Amíg élt, nagyon sok ellenfele, sőt ellensége volt, kérielhetetlenek és fanatikusak, most, hogy meghalt, már csak barátai és tiszteelői vannak. Legfanatikusabb ellenfelei is a tiszteletteljes elismerés hangján nyilatkoznak működéséről, karakteréről. Mindenki tud valami kedveset róla, ami elárulja, hogy látszólagos nyersége mögé rejtette el mindig a szívét, amely most olyan váratlanul megölte és amelyet csak ritkán láthattak meg azok a kevesek, akik közel férközhettek hozzá. Most, hogy nincs, már mindenki látja.

A polgármester, akire erősen hatott leg-reálisabb gondolkozású tanácsadójának váratlan halála, pénteken reggel kilenc órakor összehívta a tanács tagjait — rendkívüli tanácsülésre. Az ülésen a tanács minden tagja megjelent — csak Balogh Károly széke maradt üresen...

A rendkívüli ülésen a tanács elhatározta, hogy a város közönsége nevében gyászjelentést ad ki Balogh Károly haláláról és hogy a temetésén a polgármester vezetésével és a város egész tisztikarával testületileg vesz részt. A koporsó fölött a polgármester mond gyászbeszédet és koszorút helyez a sirra. A koszoru szalagjára a következő felirat kerül: „Balogh Károly tancsnoknak, a város közönsége”. Elrendelte a tanács, hogy a városháza tornyában délután három órakor, este fél tízkor — a halál órájában — és szombaton délelőtt tíz órakor meghuzzák a harangot és gyászjelentést adott ki Balogh szenátor haláláról.

A tanács pénteken délben a polgármester vezetésével kondoleált Balogh Károly özvegyének. A Tisza Lajos körut 21. szám alatti gyásház péntek délelőtt óta valóságos bucsujáróhely. Ugyszólván a város egész társadalmi felkeresle részvételével az özvegyet.

Balogh Károlyt szombaton délelőtt tíz órakor temetik a Tisza Lajos-köruti gyásházból a Belvárosi temetőbe, tavaly elhunyt tragikus sorsu leánya, Lili mellé. A gyászszertartást Várhelyi József pápai prelátus végzi. A temetésen a város egész tisztviselőikara részvesz.

A legszomorubb, a leggyászosabb képe Balogh Károly hivatalának, a katonatügyosztálynak van. Iróasztalán még ott hevernek az elintézésre váró akciók, a Somogyi-telepi házépítők beadványai, a katonai elszállásolási ügyek, a javadalmi hivatal aktái.

Pénteken délelőtt bekopogott valaki az elárult szobába, amelynek ajtajáról már levették az elhunyt szenátor névjegyet is, és elvitte Balogh Károly vörösre szivott, hosszúszerű tajtékpipáját, de visszahozta azt az aktacsomót, amelyet Balogh Károly halála napján vitt haza hivatalából lakásába, hogy ne kelljen télenül eltöltenie azt az egy hetit ágybamaradást, amit szigorúan ráparancsolt a doktor. Mert Balogh Károly mindent el tudott viselni, csak a télenséget nem.

Az elárult hivatalszobánál még szomorubbak azok a tisztviselők, akik ügyosztályában dolgoztak.

— Meghalt a gazdánk — mondják és egyik-másik szemből a könny is kibuggyan.

A katonai ügyosztály alkalmazottai is koszorút helyeznek a koporsóra, sőt a mérnöki hivatal is, amelynek, mint építési ügyek előadója, főnöke volt.

Itt említhetjük meg, hogy Balogh Károly a Szegedi Uri Dalárdának igen hosszú időn keresztül működő tagja és vezetőtisztviselője volt. Temetésén a dalárda elnökének és karnagyának vezetésével a Szegedi Dalárda is részvesz, a vezetőség kéri a tagokat, hogy a temetésen minél nagyobb számban, lehetőség szerint valamennyien, okvetlenül vegyenek részt.

Végső erőfeszítés a német vasutas-sztrájk megakadályozására.

Berlin, június 13. Nincs kizárva, hogy Németországban vasutassztrájk következik be. Ma délelőtt az összes szakszervezetek, de különösen a keresztény szervezettek közbeléptek, hogy az utolsó pillanatban megakadályozzák a sztrájk kitörését. Attól félnek, hogy ha a sztrájk kitör, akkor ennek kellemetlen visszahatása lesz a Dawes-féle szakértői jelentésre. A munkások is belátják ezt, éppen azért hajlandók követelésüket a harminc százalékos bérjavításig leszállítani. Ezzel szemben azt kívánják, hogy a vasutak a kilenc órai munkaidőn túl teljesített munkáért túlorát fizessenek.

Meinl Gyula
kakaó és
csokoládé